

[PRZEMIOTAĆ *vb pf*

2 sg m praet przemi(o)tąłeś.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

O pościeli: wstrząsnąć, przewrócić; przen [co]: Niechay mu [troszczącemu się o nędzarzy] da pomoc Pan ná łozzku boleści iego: wślytkę pościel iego przemiotąłeś [versasti] w chorobie iego. Leop Ps 40/4 (Linde).

Formacje współrdzenne cf MIOTAĆ.

KO